

בעניין:

יואל ליגי, ת"ז 027224831
ע"י ב"כ עוה"ד אסף שילה
מרחה בקעת הירח 4א, כפר סבא 44631
טל: 054-7372987; דוא"ל: assaf-shiloh@013.net

התובע

- נגד -

1. מ.ע.י.א חברה למסחר (1987) בע"מ, ח.פ. 511233785
מכפר הנגיד 48
2. בן ציון קיכלר, ת"ז 908665
מרחה אורים 4, חולון
3. בני רחמן
מכפר הנגיד 48
4. ריבוע כחול - ישראל בע"מ
פארק תעשיות אפק רח' עמל 2 ראש העין 48092

הנתבעים

סכום התביעה (האישית): 120 ₪

כתב תביעה

I. פתח דבר - תמצית התביעה

1. תביעה זו באה בגין מעשי מרמה חמורים של הנתבעת מסי' 1 (להלן "מעיא"), אשר הנתבע מס' 2 (להלן: "קיכלר") הינו מייסדה ומנהלה, כלפי ציבור הצרכנים.
2. בקליפת אגוז יצוין, כי מעיא, שהינה יבואנית מזון מהגדולות בארץ, נוהגת בדרך שגרה וכחלק מנהלי העבודה שלה, להסיר באמצעות חומר ניקוי חריף את תאריך התפוגה על גבי אריזות המזון אותן היא מייבאת, ולהדביק או להטביע תאריך אחרון לשיווק רחוק יותר. בדרך כלל מדובר ב"הרחקת" התאריך האחרון לשיווק בכשנה עד שנה וחצי.
3. תביעה זו מבוססת בעיקרה על כתבת תחקיר שהוצגה בתכנית הטלוויזיה "כלבוטק" בערוץ 2, אשר שודרה ביום 2.1.08 (להלן: "הכתבה" או "הכתבה בכלבוטק"). בכתבה הוכח בצורה ברורה וחד משמעית אופן פועלה הנלוו של מעיא, בהוראותיו הישירות של קיכלר.
4. בכתבה ניתן לצפות באמצעות אתר האינטרנט של רשת. הקישור לכתבה זו הינו: http://www.reshet.tv/video.aspx?video_id=11170 (רצועה מס' 2).
5. נדמה, כי אין צורך להכביר מילים, עד כמה חמורה תופעה זו (אך למרות העדר הצורך, הן יוכברו בהמשך הדברים). מדובר בהפרה בוטה של הוראות הדין בנוגע לסימון מוצרי מזון ובהטעייה חמורה של ציבור הצרכנים לגבי פרט מהותי ביותר ברכישת המוצרים. הטעייה חמורה זו מזכה את הצרכנים בפיצוי בשל הנזקים שנגרמו להם בשל רכישות המוצרים המשווקים ע"י מעיא, כפי שיפורטו בהמשך.
6. האחריות לפיצוי הצרכנים מוטלת הן על מעיא והן על קיכלר והנתבע מס' 3, שהינו מנהל התפעול של מעיא, וזאת בשל אחריותם האישית לעוולות אשר בוצעו כלפי ציבור הצרכנים.

6. כמות הצרכנים אשר רכשו מוצרים שונים המיובאים ומשווקים על ידי מעיית מגיעה למליונים. חלק גדול מהם רכשו מוצרים אשר תאריך התפוגה שלהם שונה. מובן, כי נתונים מדויקים יותר אודות היקף המכירות של מעיית מצויים ברשותה, והם יתבררו במהלך הדין בתביעה.

א. העובדות הנוגעות לרכישת המוצר ע"י התובע

7. כחודשיים לפני מועד הגשת תביעה זו רכש התובע בסניף כפר סבא של רשת השיווק "מגה" בבעלות הנתבעת מס' 4, שקית חטיפים המכוננת "Yellow Corn Tortilla Chips" של יצרן אמריקאי בשם "Snyder's of Hanover" בעלות של כ- 20 ₪ כ"א (להלן: "המוצר").

8. תאריך התפוגה המופיע על גבי אריזת המוצר הינו 24.5.08.

[ב] תמונת אריזת המוצר, עליה מוטבע מועד התפוגה שלו מצ"ב **כנספת ב'1**.

תמונות נוספות של המוצר באריזתו מצ"ב **כנספחים ב'2 - ב'3**.

9. כפי שניתן לראות בתמונות, התאריך מוטבע בצידה **האחורי** של האריזה, בחלקה הימני העליון, והוא כתוב באופן הנהוג בישראל לרישום תאריכים, משמאל לימין: **יום-חודש-שנה**, כאשר החודש מצוין **במספר** (5).

יצוין עוד, כי התאריך המוטבע בקושי ניתן לזיהוי.

10. סימון התאריך על גבי האריזות בחו"ל נעשה בצידה **הקדמי** של האריזה (ולא בחלק האחורי), בחלק הימני העליון שלה. כמו כן, תאריך התפוגה מצוין, משמאל לימין: **חודש (במילה)-יום-שנה**.

11. לתובע יסוד סביר, איפוא, להניח, כי התאריך שמוטבע על גבי אריזת המוצר אותה רכש אינו התאריך שהוטבע על ידי היצרן. מאחר שליבואן אסור לשנות את התאריך, אך עשה כן, ומאחר שאין לו עניין לקצר את התאריך, אלא להאריכו, סבור התובע כי התאריך המופיע ע"ג האריזה, אינו תאריך התפוגה הנכון, אלא תאריך רחוק יותר.

12. ואולם, הראיות העיקריות לסברתו האמורה של התובע, אשר מחזקות אותה לדרגת וודאות מוחלטת כמעט, הן אלה אשר מופיעות בכתבה.

ב. זכאותו של התובע לפיצויים

13. זכאותו של התובע לפיצויים נשענת על מספר מקורות, אשר יפורטו להלן.

פיצוי בגין הטעיה - חוק הגנת הצרכן וחקיקה נלווית

14. תאריך התפוגה של מוצר מזון הינו פרט מרכזי ועיקרי בתנאי העסקה. הדבר מובן מאליו, אך גם מצויין ברחל בתך הקטנה בסעיף 2 (א) (9) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א - 1981, והחקיקה הנלווית.

15. בנוסף הסתרת העובדה כי תאריך התפוגה האמיתי קרוב יותר מזה המוטבע על המוצר (ואולי אף עבר), וכי בוצעה בו הפרה של הוראות החקיקה הרלוונטית, דבר אשר גרם למוצר להיות פגום, מהווה הפרה של סעיף 4 (א) (1) של חוק הגנת הצרכן.

16. בענייננו, הטעיה נעשתה הן באופן אקטיבי והן באופן פאסיבי:

באופן אקטיבי - מחיקת תאריך התפוגה של היצרן, והוספת תאריך פיקטיבי רחוק יותר בניגוד להוראות החקיקה הרלוונטית;

באופן פסיבי - על ידי הימנעות מגילוי לצרכנים, כי פעלו באופן האמור.

17. עת רכש התובע את המוצר בדק את התאריך האחרון לשיווק, מצא כי הוא רחוק במספר חודשים מתאריך הרכישה, והחליט לרכשו.

ברור ומובן מאליו, כי אילו היה התובע יודע טרם הרכישה כי התאריך אינו התאריך המקורי של היצרן לא היה רוכש את המוצר.

ברור עוד יותר, כי אילו היה התובע יודע, כי מעיא הפרה באופן בוטה כל כך את הוראות הדינים בנוגע לסימון מזון - דינים אשר יש להם חשיבות עליונה לשמירה על בריאות הציבור ואשר כל צרכן מסתמך עליהם עת הוא רוכש מוצרי מזון - לא היה רוכש את המוצר מלכתחילה.

התרופה לה זכאי התובע - פיצוי בגין הנזקים שנגרמו לו

18. הנזק בגין הפרת ההוראות מחוק הגנת הצרכן מהווה עוולה בניזיקין, כמצוין בחוק הגנת הצרכן עצמו.

19. לתובע נגרמה עוגמת נפש ופגיעה באוטונומיה בכך שצרך מוצר, אשר קיים חשש לגביו כי הוא פג תוקף.

התובע מעריך אותה ב- 100 ₪.

20. יתר על כן, התובע מחזיק במוצר אשר מבחינתו חסר ערך. אין הוא יכול לעשות בו שימוש כלשהו.

נזקו בגין רכישת המוצר שלא נצרך הוא לפחות עלותו - 20 ₪ (למעשה, נזקו גדול יותר, שהרי נמנעה ממנו ההנאה מהמוצר. שווי הנאה זו גדול יותר ממחירו של המוצר, כמובן, שאם לא כן, לא היה מסכים לשלם את מחירו).

21. סך נזקו של התובע הוא, איפוא, 120 ₪.

פיצוי בגין עוולות נזיקיות אחרות

22. אחריותם הנזיקית של הנתבעים 1-3 נובעת גם מהוראות פקודת הנזיקין עצמה.

23. התובע טוען, כי הנתבעים הפרו עבירות חקוקות, הקובעות בחוק הגנת הצרכן, צו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), חוק התקנים, תקן 1145 וחוק העונשין.

24. התובע טוען, כי העובדות המצויינות לעיל מקיימות גם את יסודות עוולת התרמית.

לחילופין - השבה בגין עשיית עושר ולא במשפט

25. לחילופין טוען התובע, כי מעיאת התעשרה על חשבונו שלא כדין, בכך שמכרה לנתבעת מס' 4 את המוצר, אותו רכש התובע במחיר מלא, אך כעת שוויו הוא 0.

אחריותם של קיכלר ורחמן להטעיה וחובתם בפיצוי

הפרת חובות חקוקות

26. התובע טוען, כי קיכלר ורחמן הפרו הוראות בחוק הגנת הצרכן, המטילות חובה על נושאי משרה להמנע מהטעיית צרכנים.

27. קיכלר הינו דירקטור במעיאת, המנכ"ל שלה, המייסד שלה ובעל 25% ממניותיה (בעלי המניות הנוספים הינם חנה קיכלר, אשר כתובתה זהה לכתובתו של קיכלר, והיא קרוב לוודאי בת זוגו, ועופר קיכלר, שגם הוא, קרוב לוודאי, בן משפחתו של קיכלר).

עותק מתדפיס רשם החברות של מעיאת מצ"ב כנספח ג'.

[ג]

בכתבה מוצג קיכלר כדמות המרכזית במעיאת, וכמי שמורה לעובדות איזה תאריך תפוגה חדש לשים ("בדרך כלל אנחנו שואלים את אלכס [אחראי המחסן - הח"מ] איזה תאריכים לשים על המוצר, או את בנציי").

28. רחמן הינו מנהל התפעול של מעיאת, הוא מי שקיבל לעבודה את התחקירנית, והוא האחראי במעיאת על התחום בו בוצעו העבירות.

29. אין ספק, כי הן קיכלר והן רחמן עונים על הגדרת "נושאי משרה" במעיאת, ואחראים להפרות הבוטות של תקן 1145, אשר בוצעו בה.

בכך מתקיימים בהם יסודות עוולת הפרת חובה חקוקה.

30. חובה חקוקה נוספת, אשר גם היא-עצמה מטילה אחריות פלילית אישית, אותה הפרו קיכלר ורחמן קבועה בחוק התקנים, תשי"ג - 1953.

אחריות ישירה בשל ביצוע עוולת תרמית

31. קיכלר ורחמן אחראים ישירות לביצוע התרמית, כפי שהוסבר לעיל, ועל כן חייבים בפיצוי נזקיו של התובע.

32. למותר לציין, כי כאשר מוטלת על אורגן של חברה אחריות נזיקית, אין בעובדה כי פעל עבור החברה בה הוא שימש אורגן על מנת להפחית מאחריותו האישית. הדבר מצוין מפורשות בסעיף 54 (א) לחוק החברות, התשנ"ט - 1999.

הרחבה בעניין, וגם בנושא אחריותו של קיכלר מכוח הרמת מסך ההתאגדות, תעשה בפרק הבא.

אחריות הנתבעת מס' 4 - השבת כספי הרכישה

33. כפי שצוין, התובע רכש את המוצר בסניף כפר סבא של רשת מגה שבעלות הנתבעת מס' 4.
34. אף כי אין מועלית כל טענה נגד הנתבעת מס' 4, כאילו עשתה יד אחת עם מעיָא במעשי התרמית החמורים שהתגלו, מוטלת עליה אחריות להשיב לתובע את דמי הרכישה בהתאם להוראות חוק הגנת הצרכן.
35. התובע טוען, כי העובדה כי נודע לו על מעשי המרמה רק לאחרונה, בעקבות שידור הכתבה, בעקבותיה הזדרז לפעול לשמירה על זכויותיו, מהווה טעם מיוחד להאריך את המועד לביטול המכר, הקבועה בסעיף 32 לחוק הגנת הצרכן.
36. סך תביעתו האישית של התובע נגד הנתבעת מס' 4 עומד על 20 ₪; סך תביעתו נגד הנתבעים האחרים הינו 120 ₪, כאמור לעיל.
37. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים 1-3, ביחד ולחוד, לשלם לו את הסכום של 120 ₪, ולחייב את הנתבעת מס' 4, ביחד ולחוד עם הנתבעים 1-3 לשלם לתובע את הסך של 20 ₪.
38. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בהוצאות התובע ובשכ"ט עו"ד.

אסף שילה, עו"ד
ב"כ התובע